

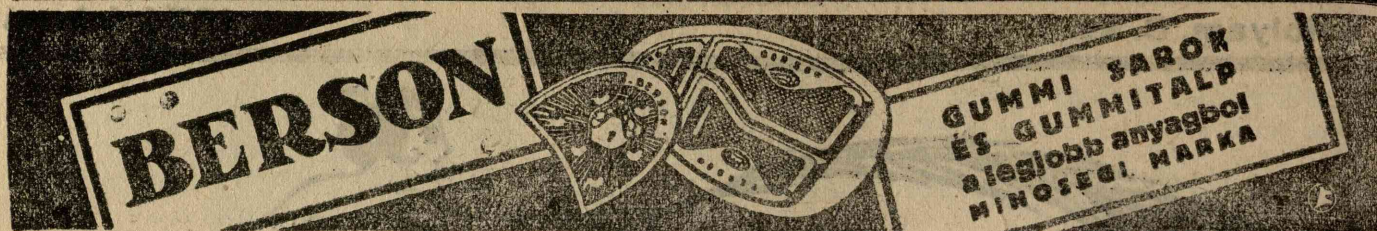


IKAVIAR

ILLUSZTRÁLT · SZATIRIKUS · HETILAP

'KI · KORÁN · KEL, ARANYAT ·
LEL ? — BALGA ·
MESE... ÉN ·
KÉSŐN · KEL ·
TEM · ÉS · EGY · EZER ·
LEIEST · KAPTAM...'





Link Gyula Fogászati műterem Temesvár, Erdő-utca 8.	Klein Gyula aranyműves és ékszerész Timișoara-Belváros, Jenőherceg- és Mercy-u sarok
--	---

Kunst- u. Pelzfärberei

Georg Gutjahr

 Timișoara II, Str. Ioan Măreșcu 18 (Lammg.)
 Als Spezialität: Färben von Fuchse in Kreutz-, Silber- und Alasca-Farbe. ... Echt gefärbt, kein Rotwerden. Eigene Kürschnerei zum Ausfertigen von Pelzboare.

 Ha szép akar lenni, használjon
Kulka-féle Liliomtej-krémet, Liliom-pudert, Liliomtej-szappant
 Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban a „Fekete sashoz” Cetate, Piața St. Georgehe és a Str. Mercy sarkán.

Irímiás Péter

cipésmester, Gyárvaros, Andrassy-ut 12. Készít legelegánsabb varrott és szegelt cipőket.

Pontos kiszolgálás. Szolid árak.

Krauser Béla Fiai

butorgyár, Timișoara-Józsefváros, Prince Carol. Alapított 1888-ban. Tel. 18-46.

Amerikai bőrárúház

 Timișoara, IV., Bonnaz-utca 14. sz.
 Ajánlja dusan felszerelt raktárát mindennemű bel- és külföldi bőrökben, cipésszármazékokban, cipőfelsőrészekben

Podráczky Ferenc

 bőrbutorokárpitos
 készíti az összes szakhavágó munkákat
 Timișoara, [Gyár., Andrassy-ut 2.

Schweska Rezső

 Belváros, Jenő herceg-utca 3. sz.
 Legszébb és legmodernebb kivitelben, mérsékelt áron készít férfi és női cipőket.

Vadásztöltények,

vasár- és szerszám, vasgerendák nagyban és kicsinyben

Jäger József vaskereskedőnél.

Timișoara-Józsefváros. Telefonszám 326

„INDUSTRIA“

 Kereskedelmi és Ipari rész.társaság.
 Ezelőtt: KARCAG HENRIK.

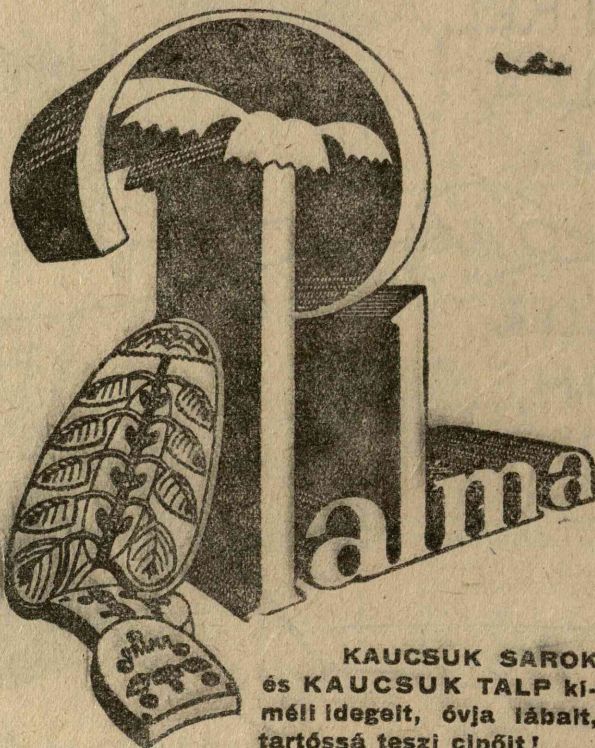
 Timișoara, Strada Brătianu (Uri-u.) 31
 Gőzgépek, motorok, motorkék, gazdasági és malmászati gépek, műszaki cikkek, petrol, autogumi. Telefon 914.

Legjobb cipőt

készíti mérték után

KÁDI és FRISCH

Timișoara, Józsefváros Hunyadi-ut 9



KAUCSUK SAROK és KAUCSUK TALP ki-méli idegeit, óvja lábát, tartóssá teszi cipőt!

Telefon 75.

Pinkerton Boy
Timișoara
KOSSAK
 fényképészeti műterme Belváros, Szt. György-tér, Kossak-palota, II. emelet.
 Nyitva: hétköznap esti 6 óráig, vasárnapon d. u. 5 óráig.

DURA elektrotechnikai és műszaki vállalat. Galvánelemek gyára
 Telefon 54
 Timișoara, Fabrica Calea Buziasului 12

„TURUL“
 cipőgyár r.-t.
Timișoara

a legjobb, legerősebb és legtartósabb

CZÍPŐK!
„Balkán-Impex“ BALKÁN-IMPORT-EXPORT R.-T. TIMISOARA
 Gyarmatáru, vegyetechnikai és textilosztályok. Távirat-cím: Balkán-impex A. B. C. Code 6-th edition. Telefon: iroda 336, raktár 600, exp. 200

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Timisoara, Belváros Str. 6. Lázár
Szorh-utca 2. szám

KIADJA
DINNYÉS ÁRPÁD
„MOZSÓKÖNYVEK” KÖNYV-ÉS LAPKI
ADÓVÁLLALATA
TIMISOARA, BELVÁROS

Kéziratokat a szerkesztőség
nem ad vissza és névtelen le-
velekre nem válaszol.



Megjelenik minden
vasárnap

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre — — 360 lei
Fél évre — — 180 lei
Negyed évre — — 90 lei
Egy óra — — 30 lei

Egyes szám egész Romániában
8 lei, Bucurestiben 10 lei.
Jugoszláviában 6 dinár, Cseh-
szlovákiában 6 c. korona, Bécs-
ben 3600 o. korona.

FŐSZERKESZTŐ:

DINNYÉS ÁRPÁD

FELELŐS SZERKESZTŐ:

PAPP SABIN

MŰVÉSZETI SZERKESZTŐ:

SINKOVICH DEZSŐ

Egy házaselet 1924-ben.

Irta KIRJAK NAPADARJAN.

A Káviár részére románból fordította:
PÓSZIKE.

A feleség dühösen lép be az
ebédlőbe, ahol férje már félórája
várja haza, hogy feltalálja az ebé-
det.

— Végre! Csak hogy megérkez-
tél! A leves már olyan vastag lett,
mint hitelezőim arcán a bőr...
Na jöjj, édes Anetta, tedd le a
kalapod, kabátod és asztalhoz!

— Uram! Ön egy becsstelen, egy
gazember!

— Én?! De miért festvér?!

— Mert... tudod-e honnan jö-
völk?

— Azt mondtad, hogy felnézel
a fogorvoshoz, hogy kifurja...

— Semmi fogorvos, semmi ki-
furja! A Morocan Hotelből jö-
völk, ahol egy pásztorórát töltöt-
tem el egy vidéki szenátorral,
melynek még csak a nevét sem
ismerem!

— Anetta, viccelsz?...

— Becsületszavamra! Akarsz bi-
zonyítékokat? Akarod talán, hogy
megmutassam összegyűrött kis se-
lyemingecském, avagy talán aka-
rod látni azt a három kék foltot,
amit az a brutális anonim karjai-
mon ejtett?

— Köszönöm fiacskám, nem
szükséges, becsületszavad nekem
elég. De ha már tényleg igaz, ak-
kor miért inzultálsz engem, a
becsapottat?

— Igen, ismétlem, ön egy becs-
stelen, egy gazember! Ahelyett,
hogy tisztességes, becsületes asz-
szony maradtam volna, ma egy

hűtlen feleség vagyok! Ah
anyám!...

— Én miattam?! Nálamnál egy
komolyabb férfi...

— Hisz ez az! Éppen azért,
mert tulkomoly vagy. Komolysága
a hülyeséggel határos. Este, le-
fekvéskor, olyan komoly és ünne-
pélyes, hogy azt a benyomást te-
szi rám, hogy legalább is egy kér-
vényt akar átnyújtani, hogy egy
csókomat megkapja! Nekem a vig-
kedélyű gyerekek tetszenek... a
mulatósak... és ez a szenátor egy
kis király volt... és nem tudtam
ellentállni!

— Vagyis igaz?

— Ember, értsd meg; felszar-
vaztalak!

— Te nagy Isten, mit tegyek?

— Három megoldás van uram:
1. Lőjagygon, 2. Lődd agyon a há-
verit, vagy 3. Lődd agyon magad!

— És végül?

— Add be a válókeresetet.

— Nem, Anetta, sokkal job-
ban szeretlek, — dacára, hogy be-
vallottad bűnödöt, — semhogy
tönkretegyem házaseletünk bol-
dagságát.

Együtt fogunk élni továbbra is
és megpróbálunk mindent feledni.
De... egy utolsó gyónást: mond
csak, egy pillanatnyi ideggyenge-
ség következtében vesztetted el
a fejedet és úgy adtad oda magad
annak a gazembernek?

— Az ám! nagyon kis libuská-
nak gondolsz! Nézd csak meg, mit
huzok ki a retikülömből!

— Egy ötszázleies bankjegy!?
De nem vagyok még abban sem
biztos, hogy nem-e hamisítvány!

Csak ennyiért Anetta!? De, hogy
gondoltad ennyire leszállítani há-
zaseletünk valutáját?! Gondold
meg szerencsétlen, ha ezt Páris-
ban tettéd volna meg, nem érne
meg csak vagy negyvenöt leit!
Hát olyan férj vagyok én, akit
negyvenöt leiel meg lehet csal-
ni, becsstelen?!... Te közönsé-
ges!... Add ide azt a korpus-de-
lictif, hadd zárjam el egy halot-
tasházba... pénztárcámba, hogy
ne jusson többé eszembe ez a
családi szégyenfolt! És máskor,
te disznó, tudd meg, hogy...

— Bocsáss meg édes kicsi fiam,
máskor előre fogom kérni a pénzt
és esküszöm jövőmre, hogy más-
kor nem leszek hűtlen hozzád ez-
zen alól!

— Na végre, látom, hogy me-
gint a régi jó kislányka vagy,
ahogy én téged ismertelek! Csó-
kolj meg kis szívem és siess az
asztalhoz, mert kihűl a leves...

SZEMREHÁNYÁS.

— Miért nem jöttél velünk az
automobilkirándulásra? Hiszen
kaptál ötszáz leit.

— Hát fizettem a suszternek,
szabónak, mosónőnek, lakbért.

— Hja, ha így tékozlod a pénze-
det!

PANASZ.

Löwi azt mondja Kohnnak:

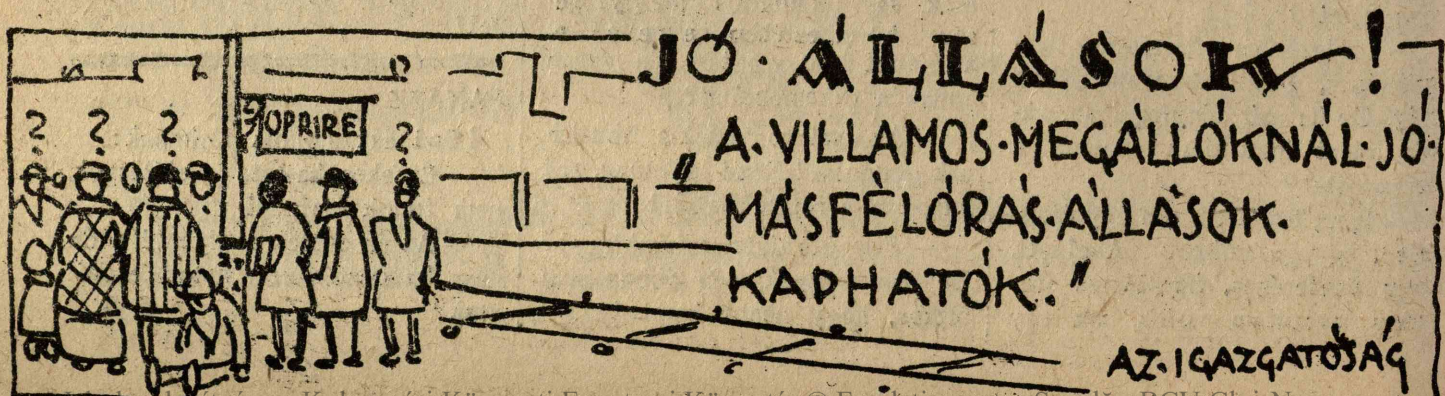
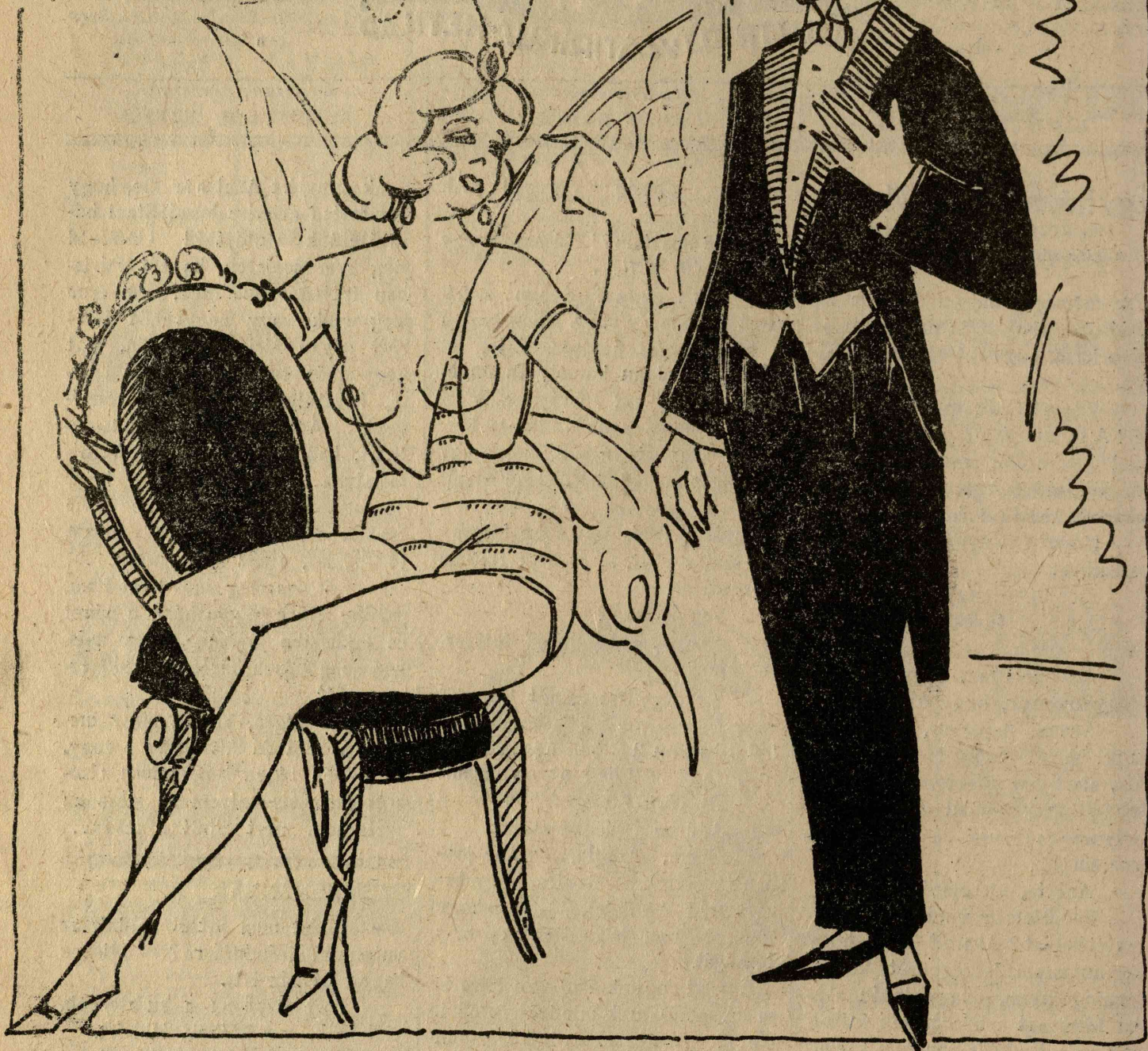
— Érdekes, ha este feketét iszok,
nem tudok elaludni.

— Az én esetem is ilyenféle. Én
meg, ha alszok, nem tudok feketét
inni.

Z. B.

HOSSZÚ-TERMINŰS.

—OH MILKE, TUDNA MAGA ENDEM.
ÖRÖKKÉ SZERETNI?
—MÉG NEM PRÓBÁLTAM.
EDDIG MINDENKIT CSAK
EGY ÉJEL SZERETTEM.



A fogadás.

A villamosra felszáll egy magas, elegáns francia tiszt. Szemben vele két csinos nő, az egyik szőke a másik barna. A barna sokáig figyeli, majd a szőke felé hajlik, sug valmit a jülébe, majd a következő párbeszéd folytatódik ki közöttük

— Bolond vagy?

— Igen, feleli a barna, majd meglátod sikerülni fog. Ha akarsz fogadjunk. (Fogadjunk.)

A francia tiszt egyik állomáson leszáll. A barna utána.

— Uram ön francia?

— Igen, — felelt meglepetten.

— A francia hátsérnyében van egy rokonom szeretnék bővebb információkat önől, szíveskedjek hozzám járadni, itt lakom a közelben.

— A francia udvarias volt és egy negyedóra múlva együtt teázlak a kis nő lakosán.

Másnap a szőke:

— Na mi az, megnyerted a fogadást?

A barna dühösen:

— Ej mit édesem képzeld, találtam egy franciát, akinek halvány sejtelve sem volt a ... francia nyelvről.

— Zsápp.

AJÁNDÉK.

A férj: Na, kedves feleségem, vettem a névnapodra két üveg pezsgőt.

A nő: De kérek, tudod jól, hogy én nem iszom szeszt.

A férj: Sebaj. Akkor majd megiszom én, a te egézségedre.

A RENDŐR.

B... faluban csak egy rendőr van. Nincs is többre szükség, mert ott az az egy is ri kán kell.

Farsang van. Idő: éjjel.

A rendőr egy vendéglőből holt-részezen tántorog ki és midőn kiér, így sóhajt fel:

— Így jár a rendőr, ha részeg! Most nincs, aki bekísérjen.

Oh, bakfisok!

Tavaly még nem is vettéd őket észre,

Ma ellepik a széles utcát, parkot,

Ha délbe mész le, vagy ha este mész le,

Feléd kacagnak huncut, bakfis arcok.

Száz kurta szoknyák fodrosan libegnek,

Megannyi mézes lép szegény szívednek.

Nis bokákon kacér selyemharisnya

S te felsóhajtasz: Mennyi drága fruska!

Szőkék, barnák, pajkosak, fitosok;

Oh, bakfisok! Ártatlan, drága bakfisok!

A horzón untalan beléd ütődnek,

Szemlesütve megkérdik, hány az óra?

S az ismeretségek, ha megkötődnek,

Szendén csacsognak, míg szó jő a szóra.

S mire a délután az estbe hajlik,

Nicsiny szívük, mint tenger árja rajlik

S csak egyet intesz ennek is, vagy annak,

Nicsiny szobádba szépen felsuhannak.

Szőkék, barnák, pajkosak, fitosok;

Oh, bakfisok! Ártatlan, drága bakfisok!

Remegve, félve, pamlagodra hullnak

S te felsóhajtasz: Oh, mi drága este!

Mert azt hiszed, szeretni most tanulnak

S csak később konstatálsz meglepetve,

Hogy csókjuk tán kissé nagyon is éget

És inkább ők taníthatnának téged —

S mikor elmennek késő este tőled,

Kapupénzt kérnek százast lehetőleg...

Szőkék, barnák, pajkosak, fitosok;

Oh, bakfisok! Ártatlan, drága bakfisok!

Firkász.



A Káviár

3000

leies pályázata



A Mozgókönyvek és Lapkiadó vállalat »Káviár« hetilapja számára múlt év december hó 14-én hat havi időtartammal pályázatot hirdetett, mely szerint a legjobb novella vagy kisebb humoreszk beküldőjét 3000 lei tiszteletdíjjal jutalmazza. A pályázatra számos helyről kapunk kéziratokat, amit a »Káviár« hétről-hétre ieköszöl, de ezuttal külön is figyelemzetni kívánjuk a közönséget, hogy a beküldött munkák tisztán és olvashatóan, ne túl sűrűn legyenek írva, mert olvashatatlan és ceruzával írott kéziratokat megsemmisítünk, névtelenül beküldött dolgokra pedig egyáltalában nem válaszolunk. A pályázat június hó 15-én jár le, amikor is írókból és újságírókból hivatalos zsűri ül össze, a ieköszölt pályamunkákat felülbírálja s a legjobb munka beküldőjének 3000 leit nyomban kifizet. A kéziratok a beérkezés sorrendjében lesznek közölve s minden egyes beküldőnek a szerkesztői üzenetekben válaszolunk.



Nem! Nem! Nem?

(Beküldve a »Káviár« 3000 leies pályázatára.)

I.

— Nő, kegyed a tegnapi kritikájában alaposan agyonrágalmazott engem — mondta nekem szemrehányóan Bértli Cicuka, az imádandó művésznő. — No hallja, hát én olyanfajta nő vagyok, kiről maga így írhat: „A kis asszony meglepő hűséggel alakította a táncosnőt. Egy mért. földnyiről látszott rajta, hogy senkinek sem tud nemet mondani“.

— Bocsásson meg — mondtam zavartan, csak úgy belevetettem ezt a frázist. Nem akartam sérteni. Különb is azt hallottam...

— Hogy nem tudok nemet mondani, mi! Istenm, milyen gonosz a világ! Na hát várjon csak, majd megmutatom, hogy tudok én nemet is mondani.

— Egész vigasztatlan vagyok. Megharagitottam?

— Nem!

— Kizár a barátai sorából?

— Nem!

— Megtilt a, hogy meglátogassam?

— Nem!

— Megtiltja, hogy udvaroljak magának?

— Nem!

— Szemtelenységnek venné, ha most megpuszítzám a nyakcskáját?

— Nem!

— Hiu remény részemről, hogy maga az enyém lesz?

— Nem!

— És baj lenne, ha véletlenül a derekára tévedne a kezem?

— Nem!

— Ugye nem illetlenség az, ha én most megválok a kabátomtól és mellényemtől?

— Nem!

— Általában a felesleges ruhadarabjaimtól! Baj?

— Nem!

— Nem kellemetlen magának, ha hazamegyünk a lakására?

— Nem, nem!

— Nagyon merész vagyok? Legyek tartózkodóbb?

— Nem!

— Szóval nem kell zseniroznom magam?

— Nem, nem, nem!

II.

Mikor reggel a nap széles csokokat lökött át a rollón a szobánk szőnyegére: felébredtem. Ásitani akartam és nyújtózkodni, de inkább nem tettem.

Nem, nem, nem!

Cicuka akkor már fel és alá járt a szobában, többször dühösen dobantott a lábával és hargosan mormolta maga elé:

— És még én rám mondtam ez a zsvány, hogy nem tudok nemet mondani. No most megmutattam neki...

(Mert tényleg megmutatta...)

Jean qui rit.



Náthánál
a Kaiser Borax öblítés
biztosan hat,
azonnali könnyülés!



Vasáros András

autógarage

Timișoara, IV., Hunyadi-ut 50 sz. Teljesen új és keveset használt autók raktáron. Motorkerékpárok. Alkatrészek. Gummik. Indítókészülék (mágnes) és karburátor javítás. Műszaki műhely. Autók szakszerű javítása. Bármilyen alkatrész gyártása. Legmodernebb karosszériák és rádiótorok gyártása

„BANATUL“

Szállítási és vámolási iroda. Ioan St. Radulescu. Vama - Timișoara



Elfogadok mindenféle vámtügyletet, hiányokért felelek, árukat legpontosabban elvámolok. Gyors elintézés.

A SZÜLETÉSI HELY...

(Beküldve a «Kaviar» 3000 leles pályázatára.)

A temesvári újságírók jelmez-bálján, roppant sok excentrikus jelmezt lehetett látni. Többek között egy gyönyörű szőke nőnek, a jelmeze, egy szép selyem divatos ruha volt, melynek elsőrésén Európa térképe díszelgett. Kézfestés volt a térkép, de nagyon pontosan megszerkesztve.

Egy Don-Juan újságíró az érdekes ruhájú nőhöz közeledik és újjával elkezd keresgélni a térképen. A nő megsokalja a dolgot és így szól hozzá:

— De uram! Nem gondolja, hogy tullépi az illedelmesség határát?

— Megfog (bocsájtani) kedves ismeretlen, de születési helyemet kerestem itt magam... **Böszöke**

A BÍRÓSÁG ELŐTT.

(Beküldve a «Kaviar» 3000 leles pályázatára.)

Elnök: A fiakkeres azt mondja, hogy kiabált önre, de nem hallotta... ezért történt az elgázolás.

A panaszos: (bekötött fejjel). Igen, kiabált, de nem azt, hogy hopp; hanem h—o—o—o—pp. És mire megtudtam, hogy ő hoppot kiált, már a kerekék alatt voltam...

VALLOMÁSOK.

(Beküldve a «Kaviar» 3000 leles pályázatára.)

— Oh, mennyit szenvedtem, mikor a férjemet legelőször megsaltam!

— Nos és aztán?

— Istenem... Lassankint mindent megszokik az ember! **Z. L.**

EGY NEMES LÉLEK.

(Beküldve a «Kaviar» 3000 leles pályázatára.)

Főnök (a könyvelőhöz): Huszonöt éve van itt, tizenöt éve viszonyt folytat a feleségemmel. Ha még egyszer rajtakapom valamin, kidobom felmondás nélkül.

A szobaur.

(Beküldve a «Kaviar» 3000 leles pályázatára.)

Manó szobaur volt. Szobaur volt, megáldva mindazzal a bajjal, kellemetlenséggel, ami a szobauri helyzettel összefügg. Szobaur. Őres szó. Miért szoba? És miért ur? Mióta szoba egy a konyhából nyíló lyuk, ahol a tizenkét forintjáért az ember a konyhaajtóból az ágyba lép? És miért ur, hogyha nem szabad neki este kilenc előtt hazajönni, mert kiabál a házigazda hogy tartsa akkor a gyerekeit, ha ő, a szobaur »egész nap« itthon van.

Manó tehát másutt keresett vigaszt. Keresett és talált is. Mint annyi más, ő is az italtban találta meg azt, amivel másutt rövidebben jött ki. Szombat este például Manó mindig berugott. Elment egy cukrászdába, megvett egy puncstortát, elment utána egy büffébe, ivott ná két pohár szódát és tökéletesen berugott.

Mikor Manó így berugva ki-rugott a hámból, mindig későn jött haza fentemlített piszkos kis harmadik emeleti szobájába. A házmesternének kezét csókolta, s így megspórolta a kapupénzt.

Történetünk idején, szombati napon, Manó két puncstortát evett meg, s így, sejtetik, részegség doigában a legtokéletesebbet nyujtotta. S így nem így nem csodálkozhatunk, hogy mikor hazajövet felért az első emeletre, már a harmadikon képzelve magát, a megfelelő lakás konyhaablakán bekopogott.

Az ajtó kinyílt, a cseléd nyitott ajtót.

— Jó hogy gyün már Lajos — szólta a cseléd.

— Lajos? — kérde félhangon Manó. — Miért Lajos?

— Pszt, fölébred a naccsága, gyűjön csöndesen.

Manó csöndesen ment.

Egy félóra múlva derült ki a tévedés.

Manó fáradtan támoigott ki az ajtón.

— Fene egye meg — szólta — azt hittem, hogy már a harmadikon vagyok, pedig csak a másodikon voltam. De ez a Lajos... az a Lajos... az értheti...

Igy bandukolt fel a második emeletre, melyről Manó azt hitte, hogy már a harmadik.

Ismét bekopogott tehát. A cseléd nyitott ajtót.

— Mía megin gyün? — kérdezte a cseléd.

— Mi az, hogy megint elgyűtem? Hát nem mindennap elgyűvök?

— Pszt, felébred a nagysága. Félóra múlva derült ki a tévedés stb. Manó félholtan vánszorogott fel most már végérvényesen a harmadik emeletre.

Bekopog stb.

— Ilyenkor kell jönni? — kérdezte a Mari.

— Jaj Mari — nyöszörgött Manó — Iefekszem, Iefekszem...

— Nekem mondja? — röhögött a Mari.

Manó másnap belátta, hogy választania kell. Vagy az ital, vagy a harmadik emelet!

Manó választott. Az italt választotta. És egy földszintes házba ment lakni. **G. O.**

Vidékről előfizetést

felvesz a kiadóhivatal, Temesvár, Szerb-utca 2. sz. Vidéki előfizetőinket kérjük, hogy az előfizetés megkezdésekor legalább fél évi előfizetési díjat szíveskedjenek előre beküldeni, mert a havonkénti előfizetés nehezíti az adminisztrációt. Mivel a posta az utalványokat még ma is késedelmesen fizeti ki, az előfizetési díjat célszerűbb ajánlott levélben beküldeni. Minden egyes előfizető a helység nevét magyarul is tüntesse fel, mert a kiadóhivatal nem bírja magát másképp tájékoztatni. Aki vidékről hirdetést akar közzétenni, annak a kiadóhivatal levélben azonnal válaszol s közli a hirdetési tarifát. — Vidéki hirdetések díja előre fizetendő.



Aki jó és olcsó bőr és cipésszellő-
keket akar vásárolni, az keresse fel
Kern Pál bőrkereskedését, Te-
mesvár-Gyár-v. Fő-u. 2

A MODELL.

A „Kaviár” részére írta: Alföldi Jenő.

A festő műtermében ül,
Előtte ászon a l.
A téma egy nő nyugvása
A megfürdés után.
A modell ringótermetű,
Kis nőcske, bájos, bájoló,
Eg medvebőrön elterül,
Teste, akár a hó.

A művész ránéz, mosolyog
S fejét megrázva szól:
„Angyalom, szép kis tubicám,
Nem fekszel nekem jól.
Igy nem festhetlek, kérlek hát
Feküdj egész hanyat
S így alakod megfelelő
Pozitúrát mutat”.

A nő megfordul. Ingerlő,
Csodás tündérvilág.
Mintha bűvös zene szólna
S illatozna virág.
És a festő csak mosolyog
És előrehajol.
S ecsetjét ujjai között
Forgatva, újra szól:
„Fekvésed drágám még mindig
Merev és szögletes,
Lábad állása — tudja szösz —
Az nem természetes”.
S a lány mindenképp próbálja,
A festő nemet int
És végül értelmetlenül,
Zavartan rátekint.

A művész súg, a lány pirul
S jó helyzetet teremt,
Agyán édes emlék suhan,
Most már megért mindent.
„Mért nem szólt — édesen kacag, —
Hogy gondolta, csúnya!
Ha kell, tudom milyen az a
Pozi — pozitúra!”



GYÖNGÉD CÉLZÁS.

(Beküldve a „Kaviár” 3000 leles pályázatára.)

Egy hölgy (egy fiatalember-
he): Birony, az u anat e til ották
minden izga ontól. (gen szendén.)
Engemet azonban nem. (él.)

ÖZVEGYEK.

(Beküldve a „Kaviár” 3000 leles pályázatára.)

Maku ya ur meghalt. Egy jó ba-
rátja fölkeresi a gyászba borult
özvegyet.

— Fogadj legmélyebb részvé-
temet nagyságos asszonyom...
Szegény barátunk! Mik voltak az
utolsó szavai?

— Azt mondta szegény: »Végre
özvegy leszek!«

Ő CSÖNDES VOLT.

(Beküldve a „Kaviár” 3000 leles pályázatára.)

Vádolt: De bíró ur, én a le-
hető legcsöndesebben dolgoztam,
mikor a rendőr letartóztatott.

Bíró: Mit csinált?

Vádolt: Az egyik ablakvasat
reszeltem.

GIZIKE SÓHAJA.

(Beküldve a „Kaviár” 3000 leles pályázatára.)

— Istenem, há!om ide!om van
és egyiket sem szeretem én kedvem
szerint. Ő miért nincs nekem most
férjem! (Mio.)

VÉGRENDELET.

(Beküldve a „Kaviár” 3000 leles pályázatára.)

Egy híres borkereskedő a ha-
lálós ágyán feküdt. Fia, aki az
apja üzletét volt átveendő, ott tér-
delt az ágy lábánál. Az öreg jó
tanácsokkal látta el a fiát.

— Soha ne felejtse el — ezek vol-
tak az utolsó szavai — hogy min-
denből lehet bort csinálni... még
a szőlőből is.

Telefon 67.

Telefon 67.

Nagy Testvérek

műszaki vállalata

Timișoara, Str. Eugen de Savoye
(Jenő herceg-u.) 1. sz.

Elvállal villanyvilágítás és vízve-
zetéki berendezések szerelését, va-
lamint javítását, továbbá minden-
nemű mű- és épületlakatos-mun-
kákat. — Javításokat pontosan
és jutányos árak mellett eszközöl

Léghajós történet a liften.

Délután három órakor váriama kapuban Cukorkánét. A nők rendszeren pontatlanok szoktak lenni, amikor egy kalandnélküli randevurol van szó, de őrült pontosak, ha három és négy között az urukat kell megcsalniok. Cukorkáné meg akarta csinálni az urát, tehát pontos volt.

Három óra egy perckor már a liften ültünk. Nincs veszeni való idő. — Augta fülembe Cukorkáné, — mert negyed ötkor már a ligetben kell lennem az uramnál. Az indiszkrét Cukorkánéval s emben a lift hangtalanul siklott felfelé Baj nélkül eljutottunk a harmadik emeletig, sőt ezt is elhagytuk, amikor a harmadik és negyedik emelet között, pontosan a középén, megállt a lift.

— Itt rekedtünk, — mondta egykedvűen a házmesterné, aki a lift hasonló tréfáihoz régen hozzá volt már szokva.

Nyugodtan elővette regényét, a melyet ilyen alkalmakra tartogatott és olvasni kezdett. Eppen olt tartott, hogy Nick Carter, miután már két napja feküdt kicsiny koposójában, két méternyire a Themse feneke alatt, alkalmasnak ítélte az időt, hogy visszatérjen az életbe és megtréfálja barátait. Cukorkáné az izgalomtól odalelt.

— Meddig szokott tartani egy ilyen üzembazar? — kérdezte kétségbeesve.

— Az attól függ, mondta a házmesterné. — Volt rá eset, hogy már három óra alatt rendbejött a gép, de volt rá eset, hogy teljes huszonnégy óráig itt ültem bezárva. És az a borzasztó, hogy elfelejtettem ennivalót hozni. Nagysád hozott valami harapnivalót?

— Hoztam, — sziszegett Cukorkáné és dühösen beleharapott a karomba.

— Pardon, — tiltakoztam, de én nem vagyok harapnivaló, mert ugyan-ilyen joggal én önt ennivalónak deklarálhatom, s ha huszonnégy órán belül nem jön segítség, megeszem.

Cukorkáné mindössze egy le-sujtó pillantással válaszolt és eny-nyit mondott:

— Nyomorult!

A házmesterné újra olvasmányai-

ba merült. Megtörve ültem le a siró Cukorkáné mellé és — vigasztalni kezdtem. Végére is én nem tehetek róla, hogy megállt a lift. En röpiülni akartam.

— Tudja mit, — sipogott Cukorkáné, — ha maga röpiülni akart, már röpiül is. Ki van röpiítve.

— Akkor egyelőre helyben röpiülést folytatok, — válaszoltam szellemesen.

— Epp úgy, mint a katonaságnál, ahol a helyben futást gyakorolják.

— Éhes vagyok, — nyögte Cukorkáné. — Abban a reményben, hogy magánál fogok uzsonnázni, nem ettem meg az ebédemet.

— En is éhes vagyok, — szoltam az órára tekintve, amefy e pillanatban négyet mutatott. — Nincs más hátra, minthogy kisorsoljunk, kit fogunk először megenni hármunk közül. En részemről máris kijelentem, hogy a házmesternéből nem eszem. Egy csöppet sem gusztusos.

Cukorkánénak a rémülettől megállt a szeme.

— Szóval, ha a házmesternéből nem eszik, akkor csak én vagyok hátra. Node abból nem eszik.

— De nem ám, — sipított a házmesterné, aki meg volt sértve. És a két nő máris úgy kötelezett felém, mintha szét akartak volna szedni.

Ekkor egy újabb propozícióval álltam elő.

— Léghajós-történetekben olvastam, hogy ha a léghajó nem akart emelkedni, kidobták a felesleges terhet. Azt proponálom, hogy dobjuk ki azt, aki hármunk közül felesleges. En azt hiszem, — mondtam jelentős pillantást vetve Cukorkánéra, — hogy a jelen esetben a házmesterné felesleges.

— A házmesterné tényleg felesleges, — vélte Cukorkáné, aki e pillanatban megint csak a randevura és az urára gondolt.

— Kegyelem, — hörgött a szerencsétlen teremtes. — Irgalmazzanak nyomorult életemnek. Tudom én, hogy maguknak felesleges vagyok, de majd úgy fogok viselkedni, mint aki nincs itt.

Ezzel elfordult és szemére huzta kendőjét. E percben Cukorkáné olyan szenvedéllyel dobta ma-

gát karjaimba, hogy a lift meg-rázkódott és járni kezdett. De szempillantás alatt lent voltunk. Mikor boldogan kiszálltunk, Cukorkáné megkérdezte:

— Hogy van az, hogy miután a felesleges tehertől megszabadultunk, a lift mégis lefelé ment.

— Azért, mert a házmesternét csak képletesen dobtuk ki.

Cukorkáné boldogan elrohant az urához, engem pedig még aznap kidobtak a házból. De ténylegesen. És a kidobásnak meg volt az eredménye. A lakbér azonnal felszállt.

Ez a hely

a MIA KRÉM számára van fen-tartva, amely dr. Kovács gyógyszer-tárá-ban, Temesvár-

Gyár város kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell reklám.

Gőzüzemű tetőcserépgyár
francia- és hódfarku-
cserépkészítéshez szak-
értő vállalkozó kerestetik

Saját
hatvanhárom
munkásával meg-
egyezés szerint, darab-
szám raktáron osztályoz-
va átadandó. Leveleket kérek:
GHEORGHE TITZ
Bulevardul Sf. Maria 9., Braila



Órák és ékezetes
Gyár. Fő u. 32.

Autóvilágítási berendezések,
gyújtó és mindennemű villany-
gépek tekercselése és javítása
gyorsan és pontosan készül

Goldsmann Rudolf

elektrótechnikai vállalatánál.
Timișoara, I. Zăpolya ucca 4. sz.
(Bejárát a Griselinii uccából.)

TŐZSDEI UJSÁG

GAZDASÁGPOLITIKAI HIRLAP



Közli a tőzsdei zárlatokat értékpia-
ciót, árupiacot, szenzációs
közgazdasági riportokat és
hozza a legújabb politikai és
társadalmi eseményeket



A legérdekesebb hírlap!

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Timișoara, I. Szerb-utca 2. sz.

BRAUN aranyműves, órás és ékszerész
Józsefváros, Külti-tér. Elvállal minden-
nemű új munkát, valamint javításokat a
legújtanosabb árban eszközöl. Nagy
választék kinaezüst tárgyakban. Tört
aranyat és ezüstöt magas árban vásárol

„IDEAL”



manikűrszalon, Timișoara,
Belv., Grand Hotel Ferdinand

Hölgyfodrászat, Henne-féle
hajfestés, ondolálás, női és
férfi manikűr.

Öreg ember nem vén ember.

I.

Egy öreg embernél voltam felolvasó! A bácsi akinek felolvastam, már nem tudta olvasni a betűket és számolni sem tudott már. Paralízise nagyon megviselte őt.

II.

Azonban volt egy virágzó, ifjú felesége neki.

Ez az ifjú nő megírgyelte férj jó dolgát s egy napon behívott engem a budoirjába. En eleinte azért a pénzért nem akartam menni, de ő nagysága pótlékról beszélt, amely nek hatása alatt én beleegyeztem, hogy ő nagyságának is fogok felolvasni.

III.

— Ön háromig sem tud olvasni! — mondta dühösen a nő és kidobott.

Meg kell jegyezmem, nem volt neki igaza, mert számolásról szó se nem volt, már pedig az olvasás és számolás között nagy különbség is van. Ő nem olvasást, hanem számolást kívánt. Másnap a nő levelet küldött, melyben megírta, hogy tanuljam meg az olvasást, még pedig előről, az abc-től, a szerelem abc-jétől kezdve.

Tehát mégis az olvasásról volt szó?

IV.

A következő napokban nagyon is kimerült voltam.

A nő megint behívott és olvasatott velem.

Olvasás közben szempillám lecsuklottak és határtalan fáradtság vett rajtam erőt. Az olvasott szavakat nem tudtam végigolvasni és a felében abbahagytam.

— Ha olvasott át, olvasson át is! — mondta dühösen és ismét kidobott.

V.

Beláttam, hogy nem bírom a feladott kettős munkát. Az öreg urnak is feltűnt, hogy olvasás közben el elbóbiskoltam s a szavakat el-el haraptam.

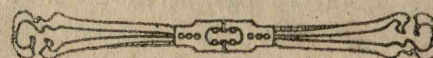
A fejem zugott, mint valami malom. Az öregur nem tudta, de én tudtam, honnan fúj a szél. Mert az idegeim zmeg voltak örölve a kettős strapa következtében.

VI.

Egyik napon aztán beadtam az öregurnak felmondásomat.

— Nincs meglegedve a helyével? — Kérdezte az öregur.

— Kérem, főnök ur — mondtam — amikor fel tetszett venni, nem tetszett megmondani, hogy ehhez az álláshoz ilyen nagy intelligencia kell... Kérem, én nem tudtam azt, hogy ilyen sokat kell számolni... En csak ötig tudok... — rám.



A „Káviár” hírei.

1 AKis „Káviár”-Album, melyről lapunk hasábjain oly sokszor irtunk, rajtunk kívül álló okok miatt nem jelenhetik meg. Helyette a „Káviár”-könyvtár első számaként a „Mozi” című pompás kis filmregény jelent meg, amely a „Káviár” összes elárutító helyein kapható. A filmregény szerzője Bach Gyula, a temesvári hírlapírógárda egyik legjobb nevű tagja, aki mozitémában egy érdekes regényt visz az olvasó elé. A csinos kiállítású könyvből mindössze csak kétezer darab készült s egyelőre csak a „Káviár” romániai árutitóinál kapható. — Ára 12 lei.

2 Örömmel értesítjük lapunk olvasóit, hogy a „Káviár” március hónaptól kezdve több illusztrációval jelenik meg s a cimlap állandóan színes klisével kerül az olvasó elé. Az eddig két ízben készült színes klisé nem volt a kívánalmaknak megfelelő, de márciustól kezdve a legjobb rajzok ügyes klisékészítéssel, színesen reprodukálva jelennek meg a „Káviár”-ban.

Blauné gyásza.

(Beküldve a Káviára 3000 lejes pályázatára.)

Blaunénak meghalt az ura és ő szegény özvegyen maradt. De vig özvegy volt azért nem sokat tördött azzal, hogy a férje már ezidőszerint már nincs. Elvégre is az volt a fontos, hogy a jó dohány megmaradt. Kerek, gömbölyödött asszony volt ringó csipőkkel és a legújabb divat szerint öltözve. Nem mondható, hogy a főúton valami dolga akadt egyik-másik üzletben, bizony a szeme kacéran kacshintott jobbra-balra. Az özvegy gyászshét hamarosan fetelt és már tíz nappal a szegény megboldogult Blau temetése után, az özvegy világoskék ruhában lejtett végig az utcán. Így látta őt meg Strausz, a Manó, akinek az özvegyet meglátni és megszeretni egy pillanat műve volt. Igaz, hogy nem annyira az özvegyet nézte, mint inkább az ujján ékeskedő gyűrűket és a fülében ragyogó beilliket. Szó, ami szó, Strausz, akinek a ridegség és érthetőség kedvéért csak Str.-nak fogunk nevezni megismerkedett az özvegygel.

Néhány percnyi diszkrét beszélgetés és Str. már tisztán látta, hogy jó vágányon halad. Mi az, hogy halad, nem is halad, hanem fut, rohammal szalad és Blauné már bükkött. Alig mentek két utca sarkáig és Str. már megkapta az első randevut.

— Edes barátom, — mondotta a Blauné az ő fisztula hangján — Ön tényleg az én esetem. Ön tesz nekem, nem mondok Önnek nemet. Ha úgy tetszik magának, keressen fel holnap délután három órakor, itt lakom nem messze a Lövház téren. Ha háromszor fogja megnyomni a csengőt, én fogok kijönni ajtót nyitni.

— Helyes asszonyom, azt hiszem nekem felesleges Önnek azt mondanom, hogy imádom, s hogy én holnap pontosan ott leszek.

Még bucsuzkodása közben hirtelen a tárcája helyére nyúlt Str. és

reémülten konstata, hogy otthon felejtette pénzét.

— Se baj — mondotta Blauné — itt van husz lef, a többi majd holnap elintézzük. En urinó vagyok. Ön pedig uriember.

E — Ugy van — felelte Str. és el-
Etávozott.

Másnap, ezt ugyan mondanom sem kell, pontosan megjelent Str. a Lövház-téren Blaunénál és megállapodás szerint háromszor megnyomta a gombot. Blauné egy szép igéző kék pongyolában jött eléble és bebocsájtotta. Mi csürés, csavarrás, tőrés, tagadás, egy-kettőre a tárgynál tartottak. Néhány csók, néhány forró ölelés és Blaunénak már melege volt. Kezdett velközni. Előbb csak kinyitotta a pongyoláját és itt ezen a ponton Str. lett melege. De nem tartott egy percig és Blauné, egy rózsaszínű nadrágcskában állott ott. Csak a nadrág egy pontján volt egy fekete flórból való másli. Str. egy pillanatig tágranyította két szemét és így szólt:

— Asszonyom, mi történt, csak nem gázsol?

— De igen, felelte némi rezignációval Blauné, az uramat gyászolom.

— De miért éppen ezen a helyen?

— Azért, mert itt érzem legjobban a hiányát. N. P.

AUSZTRÁLIÁBAN.

A hittérítő, ki az előbb fogadtatta meg egy benszülöttel, hogy többé nem eszik emberhust látja, hogy hiva legjobb étvágygal falatozik, megölt hittérítő társa husából.

— Mit eszel szerencsétlen?

— Kenguru hust.

— Hogyan? Így fogadtat meg tanításomat? Még hazudsz is.

— Én igazat mondok. Ugy-e te az előbb hideg vizet öntöttél rám s azt mondtad, most keresztény vagy. én azt mondtam, most kenguru vagy. I.ik.

A DUNSZTOS ÜVEGEK.

Egy tavaszi este egy kis falucska zsidó tanítóházhoz három utazó bocher érkezett. Mindhármán fáradtak voltak és piszkosak az ut porától és hajlékot kértek. A tanít ótermészetesen a legnagyobb szíveséggel fogadta a fiatal vándorokat, megvendégelte őket, majd bevezette őket abba a szobába, ahol részükre fekhelyet készített. A három bocher vacsora után visszavonult a szobájába, hogy lepihenjenek. Am a tanítónak egy szép lánya volt, akinek nagyon féltett a férfiaktól. Most, hogy egyszerre három férfi talált hajlékot házában, a kántortanító akit a rövidség kedvéért Menachnek fogunk nevezni, nagyon megijedt és éppen ezért az éjszakára egyszerűen rázárta az ajtót vendégeire. A vendégek ezt eleinte nem vették észre, de nemsokára a jó vacsora következményei mutatkozni kezdtek. Akkor már éjfélre járt az idő. Az első bocher fészkelődni kezdett és a gyomrá tájékát simogatta. Majd nyugtalanul járt fel és alá a szobában, mint aki keserűvizet ivott. De nemcsak ő, hanem társai is ki szerettek volna menni, de az ajtó zárva volt.

A három bocher tanácskozássra ült össze, töprengeni kezdtek azon, hogy mit kezdjenek. Ablaka nem volt a szobának, az ajtót pedig még sem lehetett kitörni. Viszont a természetnek sem lehetett parancsolni és itt igazán drága volt a jó tanács. A bocherek azonban nem hiába bocherek s egy félórás tanácskozás után az első bocher máris felkiáltott:

— Meg van oldva a nagy probléma!

Ezzel felmutatott a szekrény te-
tején álló három üvegre, ame-

Várady Kabaré

TIMISOARA-TEMESVAR, GYÁRVÁROS, PÁTRIA-KÁVÉHÁZ

Esténként szenzációs műsorok, kuplék, táncok, attrakciók, bohózatok. Előadás után baltabarin!

lyek duncos gyümölcsöt rejtegettek. A két társa rögtön megértette a dolgot és már a következő percekben lekerült a három üveg. A felbontás néhány perc munkája volt csupán, s a duncos egyrészt megették s néhány percre rá pótolták a hiányzó részt. Ujra bekötötték az üveget, amelyen semmisen látszott az üvegeket újra felállították a cserény tetejére. Negyfel azután, mint akik jól végezték dolgukat, annak rendje és módja szerint elbucsuztak a házigazdától és azután újra utnakindultak.

Egy év múlva újra a kántor-tanító háza felé vezetett az egyik bochernek az utja. A bocher miután üdvözölte a kántort, így szólt hozzá:

Uram, nagy bűn nyomja a lelkemet és két társamét, egy vallomással tartozom önnek. Olyasvalamit követtem el, mikor legutóbb házában tartózkodtunk, mely bizony nem válik dicsőretünkre, de vegye ön tekintetbe, hogy az emberi teremtés egy akorta sokkal erősebb minden akaratnál és mi sem tudtunk elmentállni.

És itt azután a bocher sorra elmondotta, hogy mi történt, a hasfájástól a duncos üvegekig. Azt várta, hogy a kántor majd haragra gerjed és kidobja. De nem így történt, ehelyett a kántor nyakába borult a bochernek és azt mondta:

Drága barátom, ön végre igazat szerzett nekem a feleségem előtt. A feleségem ugyanis soha életében nem adott nekem igazat, amit én mondtam, annak mindig az ellenkezőjét állította. Én egész télen át mondtam az asszonynak, hogy az a duncos olyan, mint az, de az asszony tagadta. Nem adott nekem igazat. Most menjen oda a feleségemhez és mondja el neki az esetet. Meg fog pukkadni a dühtől, mert nekem van igazam.

Péntek István.

MÁR KÉSŐ.

(Beküldve a «Kaviar» 3000 leies pályázatára.)

A szobában egészen sötét van, ezenkívül egy hölgy és egy ur. A hölgy szól:

— Puci, nálam előre szokás.

— Mennyit?

— Öölt.

— Jó. Ne itt egy hus-lejes.

— Nem tudok visszaadni, de majd elküldöm addig a mamát váltani,

— Jó.

Egynegyed óra múlva ko pognak. A hölgy kiszól:

— Mi az!

— Én vagyok, a mama.

— Mit akar mama?

— Hagyd abba édes lyá-nyom. Hamis a huszlejes!

P. J.

Adóvallomások.

Az adódeklarációkat február 3-ikáig be kellett adni. A közönség sietett eleget tenni a rendelenek és beadta őket. Legnagyobb baj az volt, hogy a közönség legnagyobb része nem tudta kiállítani azt a bonyolult nyomtatványt.

Egy adóalany jelentkezik a perceptor úrnál, aki préseli.

Ha tavaly óta nem állott be valami változás az ön situációjában, akkor nem szükséges egy új deklaráció, jó lesz a tavalyi. No most mondja meg: Volt-e valami változás a keresete körül?

— Semmi perceptor ur, ha csak az nem, hogy lányom 18 éves lett.

— Akkor új deklaráció kell, mert szaporodtak a bevételai.

Pöszike.

Lloyd-kávéház

az elitközönség találkozóhelye. Elsőrendű bel- és külföldi italok. Hideg büffé. Saját cukrázda. Külön termek társaságok részére.

Tulajdonos: Kemény Bela

“DANUBIA”

csokoládé- és cukorkagyár
Bul. Carol (Hunyadi-ut) 14.

Telefon-szám: 13-21 és 13-22.

Gerstmayer és Denhof

nemzetközi szállítók
Timișoara, Belváros.

A kis ravasz.

— Mond csak nagynéni, szeretted te a kukacokat?

— Hát honnan tudjam? Soha sem ettem.

— Dehogy nem! ... Épen most ettel egyet, amelyet a salátádba helyeztem ell.

Bum-bum.

Jó dolog.

— Te milyen nagyszerű, hogy találkoztunk. Akarod, hogy együtt ebédeljünk?

— Nagyon szívesen!

— Akkor szaladj haza és mondd meg a feleségednek, hogy terítsen nekem is!

Pöszike.

Rossz hely.

(Beküldve a «Kaviar» 3000 leies pályázatára.)

— Az idén is Lellére megy a feleségem?

— Nem engedem oda. Ha ott nyaral, amikor váratlanul megérkezem, mindig lelek nála valakit.

B. Z.

NEW IS IGAZ!

(Beküldve a «Kaviar» 3000 leies pályázatára.)

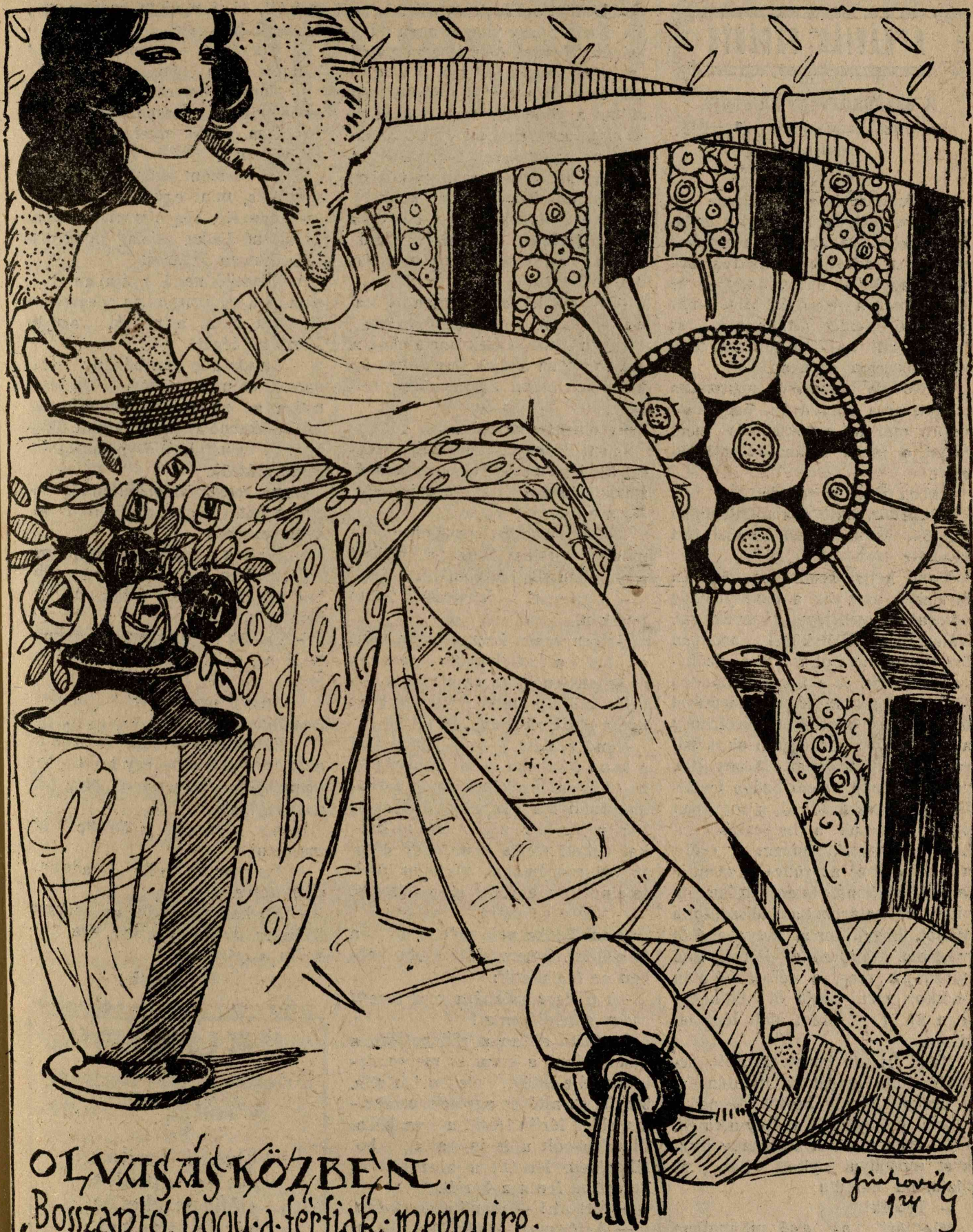
— Te én azt hiszem a Lola festi a haját.

— Nem is igaz. Mindjárt úgy veszi...

Klug István

gep- és malomépítési vállalat
Timișoara-Fabrica, Str. Tei Crai
GYÁRVÁROS Három király-utca 26 sz.





OLVASÁS KÖZBEN.

Bosszantó, hogy a férfiak mennyire.
 beképzelték az okosságukra, a tudásukra! Pedig a nők mégis.
 többet tudnak! Az én férjem például már öt év óta visel.
 szarvakat és még ma sem tudja!



A szalmaözvegy kalandja.

A "Kaviar" számára írta: — an — dor.

(Folytatás.)

IV.

Manó, hazatérve, összegezte az est költségeit és bizonyos mála- buval konstata, hogy rendkívül sok pénzt adott ki. Rendkívül sok pénzt adott ki azért, hogy — ne csalja meg a feleségét. Mint már annyiszor, ismét ártatlanul és bűn nélkül hajtott a álomra fejt szalmaözvegyi ágyában.

— No, de holnap! — vigasztalta magát, arra gondolván, hogy holnapra már az apróhirdetés meg- termi a maga kíváncsós gyümöl- cseit.

Ebben nem is tévedett.

A hordár, akit a kiadóhivatalba küldött, egész csomó levéllel tért vissza.

Manó kéjjel kezdte bontogatni a leveleket, amelyek a mennyország válogatott gyönyöreit ígérték neki. Valamennyi levél közül azonban legjobban csábította Isteni Szőkének a levele. Isteni Szőke minden fölösleges szerénység mellőzésével olyan leírást adott önmagáról, hogy a legkitűnőbb pornografusok is szá- raz statisztikusoknak bizonyultak volna mellette. Isteni Szőke leveléből buja illat áradt ki, a sorokban pedig nemcsak a helyesírás hi- bák hemzsegetek, hanem a «kéj», a «mámor» és az «üdv» is számta- lan változatban. Isteni Szőke rö- viden és határozottan felszólította Manót, hogy idomai helyességéről még ma, sürgősen és személyesen győződjék meg, e célból délután félötör várni fogja őt Patkány- utca 87., I. 2. szám alatt lévő la- kásán.

Manó frissen borotválkozott, be- szagosította magát és délután fél 5 órakor ifjonti hévtől dobogó szívvel csöngetett Patkány utca 87. I. 2. szám alatt. A szobalány disz- krét mosollyal nyitott ajtót és biztalan mondta:

— Tessék!

Mindjárt az első pillanatban Manó bevallotta magának, hogy Is- teni Szőke nem hazudott. Csak- ugyan nagyon szép nő volt, angyali tekintettel és tébolyító megjelenés-

sel. Leültette Manót és elárulta ne- ki, hogy ő egy magasrangú hiva- talnok felesége. A férje elhanyagol- ja, soha sincsen otthon, ő unalko- zik és — istenem! — lehet e meg- tiltani a világnak, hogy nyíljon, ha a virág nyílhat akar?

Manó gyönyörrel szűcsölte Is- teni Szőkének a szavait és közben gyöngéden círogatta a nő kezét.

— Nem vagyok barátja a hosszas előzményeknek — mondta Isteni Szőke — ezért kérettem mindjárt magamhoz.

— És ezt jól tette — mondta Ma- nó boldogan. — Ha elgondolom, hogy én ostobán élek bele a világba, amikor ilyen bbajos teremtségek aj- káról szivhatom a boldogság mé- zét...

És elkezdte szivni...

Isteni Szőke az illendőség oká- ért kicsit vonakodott, de vonakodá- sából hiányzott a meggyőződés őszintesége.

— Oh, ön csintalan ember — mondta Isteni Szőke a diszkrét szemrehányás hangján.

— Ugy véli? — kérdezte Manó büszkén.

— Igen, maga is csak olyan, mint a többi... a férfiak olyan toladók és tehetetlenek, ha az ember a kis- ujját mutatja nekik, mindjárt az egész lábát akarják...

Manó ezalatt — már benne volt a konstataásban — azt konstata, hogy Isteni Szőkének mályvaszínű alsószoknyája van és áttört fekete harisnyája. Ez újabb izgalmakat kellett életre benn. Egy elha- tározó mozdulattal magához ölel- te a nőt és szenvedélyesen suttogta:

— Végre valahára!

Isteni Szőke nem értette ezt a felkiáltást. Ő nem tudta, hogy eb- ben az foglaltatik:

— Ű Ű Végre valahára meg fogom csálni a feleségemet!

Azonban abban a pillanatban, a mikor Manó e korai és meggondo- latlan kijelentést megkockáztatta, kinyílt az ajtó és egy fekete zakál- las, rideg férfi lépett a szobába. Cilinder volt a fején, vastag bot mkezésben. Megállt a küszöbön és keresztbe fonta a karját.

— Ah! Ah! — mondta gunyosan.

— A férjem! — sikoltot Isteni Szőke rémülten és Manó öléből a szoba tulsó sarkában termett.

Manóval forogni kezdett a világ. A homlokán hideg veréjték gyön-

győzött, 46-os nyakán pedig a guta bizsergését érezte.

— Bocsánat — mondta reszke ő hangon — én... én...

— Nem kérdeztem magát — szolt az ismeretlen ridegen. Majd aztán beszéljen. Előbb ezzel a ledér nő- vel végzek...

Ezzel odáment Isteni Szőkéhez és megrázta, mint egy almát.

— Tassziló, kegyelmezz! — mon- dá Isteni Szőke, mialatt pongyolá- jába takarta az arcát.

A Tassziló nevű nyájtalan (t. i. nem nyájas) ismeretlen megvetően fordított hátat a nőnek, azután Manóhoz lépett.

— Önhez alig van néhány szá- vam — mondta zordon. — Ön bizo- nyára az ugynevezett lovaglasság terére akarná az ügyet terelni. Tud- ja, mit csinálók a lovagiaság te- rére? Ráülök.

Manó megkönnyebbülten és na- gyot nyelt. Lovagiaság! Volt is ne- ki az eszében!...

— Ráülök — ismételte az idegen határozottan. — Én modern em- ber vagyok és nem mőködöm. Ne- kem pénz kell...

— Értsük meg egymást — mon- ta Manó, aki lassankint magához tért — mit ért ön pénz alatt?

— Annyit nem adok — mondta Manó határozottan.

— Ez esetben — szolt Tassziló fi- nom mosolylyal — egy levél fog menni Skót Manóné urhölgy — ő nagyságának...

Manót újra a guta kezdte bi- zsergetni.

— Ho-honnan tudja... dadogta elkéküülve.

— No hallja, — szolt az idegen fölényes mosolylyal, tiz éve mű- ködm a pályán...

(Folytatjuk.)



"KURIR"

hírlap- és könyvterjesztő vállalat



Elvállal a világ összes lapjaira előfizetéseket és hirdetéseket.



Suboticán (Szabadkán).



Jaj, egy anyósvicc!

— Mi baja, Csömörke ur?

— Jaj, jaj, siratom az anyósomat.

— Mi az, talán meghalt?

— Dehogy! Hisz éppen azt siratom, hogy nem halt meg!

Malicia.

— Miért hordja a grófné a tavalyi ruháját?

— Valószínűleg egy évvel fiatalabbnak akar látszani.

Magyarázat.

— Te, ki huncólkodik, hogy a kocsit négy ló sem tudja elhuzni?

— Az első emeletről a zongora tanár.

— No jó, de annak vén legény léte nem lehet annyi butora.

— Nincs is, de nagyon nehéz dolgokat játszik.

TUNGSRAM



**A LEGTARTÓSABB
ÉGŐ**

Temesi Agrár Takarékpénztár R.-T., Temesvár

Telefon: 6, 14-66, 16-74, 16-75. Fiók: ARAD. Telefon: 800, 802, 803.

A Banca Commerciale Italiana e Romana Bucuresti szövetséges Intézete

PERFEKT a legjobb
poloskalrtó

készíti:

Schunck drogeria

Timișoara, Strada Dacilor No. 24.

Telefon 13-30.

ARVAY mos, fest, tisztít olcsón és a legjobban.
Timișoara-Józsefváros, Bem-utca 20 sz.

I. Milmann Kanditen- und
Chokolade Lager. Timișoara
Josefstadt, Boulevardul Berthelot 13.

Maison Perak

női fodrászat

Modern frizurák. Henne-féle hajfestés. Külön női- és férfi manikűr-szalon. Aromaszázszék

Pollinger Mihály műszerész Timișoara

(Gyárudáros), Széna-tér 8 Finom esztérgamunka, precíz fogaskerekek, nikkelezések

Tatár Mihály

uri szabó és sapka készítő.
II. Páva ucca 6 szám.)))

Versenyszabósága olcsó árak tekintetében
utólérhetetlen. Sapkák mérték után nagy-
bani és kicsinybeni feladása. Kész sap-
kákat nagy választékban raktáron tart!

Szerkesztőség
és kiadóhivatal:
Brassó, Kapu-u. 64-6

BRASSOI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP

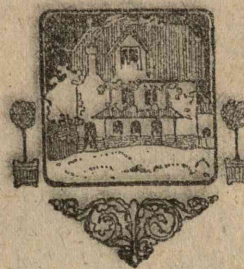
Telefonszámok: Szerkesztőség 177 Kiadóhivatal: 82. Igazgatóság: 677.

A legjobb erdélyi magyar napilap

Előfizetési ár:
Videkre 1 hóra 50 lei
" 3/4 évre 140 lei
" 1/2 évre 20 lei
" 1 évre 500 lei

**Park-
szanatórium**
vizgyógyintézetében

(Belváros, a gyermek-
kórház mellett) félfür-
dő, szénsavas, oxgyé-
nes-, sós- és fenyőfür-
dők, fangó- és villa-
nyos hőlégkezelés,
gyógymassage stb.



Férfiaknak
reggel 7-től fél 2-ig
Nőknek
délután 2-től 7-ig

Jegyek a szanatórium
irodájában, a Zsuzsi
csemegekereskedésben
és az Antalóczy-féle
drogériában kaphatók

MEGNYUGTATA'S. — Na. és. ha. a. feleséged
megtudja? — Ne. félj, nem. hiszi.
el. róla. már.
régén!



Szerkesztői üzenetek

Kéziratokat vissza nem adunk és
névtelen levelekre nem
válaszolunk

K. L. Levelének a célzatát nem értjük. Nem tudjuk mire vonatkozik. Szíveskedjék táján bővebben kifejténi, hogy mi a panasza; vagy pedig beenyugodni abba, hogy véletlenül történt a dolog. — M. T. Éppen mostanában történt Párisban, hogy ezt a nagyon kitűnő és finom író erkölcsellenek minősi etiek. Uj szindarabjával érdemelte ki ezt a bélyget, amelyet kőben élte is nagyon sok komoly író ráadásítotték és utána is rá fognak még sütni. Romain Coolus nagyon rövid nyilatkozattal intézte el ezt a vádat. Azt írta: «Csak az a könyv vagy szindarab erkölcsellen, amely erkölcsellenes és csúf». Ezen a mondaton tessék egy kicsit gondolkozni, azután vessen számot magva és mondja meg őszintén: mi ée erkölcsellenesre csábította őnt annak a bizonyos magyar írónak a könyve? Az ön vádja ostoba és neveléses. — EDITH. A mi véleményünk ebben a dologban egészen más. Mi úgy véjük, hogy a hűség — úgy a férfié, mint az asszonyé — nem annyira a meggyőződésnek, mint inkább a kényennek a érdeme. Etl különben sokkal alaposabban fővilágosíthatják őnt a férjes barátai. — KEZDŐ. A képművészeket. A többi, sajnos, nem használhatjuk, mert egyik sem aktuális már. — BARNA. Nem váltak be. — Dr. F. P. Csak türelem! Sorra kerülnek. — B. F. Még ez sem az igazi. — F. ALFRÉD. Talán az egyiket. — SZ. G. Gyges. Köszönjük. — PE. EG. UNUS. Az egyik jön. — MESE. Sajnos, nem vált be. — DESIRÉE. Köszönet. Csaknem mind jó volt. — BÓKEZŐ. Nagyon sajnáljuk, de rajzait nem használhatjuk. Dilettáns dolgok. — K. H. Nem vált be. — A JÓTÉTELEMNY. Nem k'zöhető. Gyöngy dolog. — S. D. Nem közzéhető. — M. ZS. Régi ismert. — TAPASZTALATLAN. Már hogy kelene ezt elmondania a férjének! Először is: fölőseges. A férje, ha van egy kis belátása, ugys gyaníja ezt, de megbizik önben, mert ha nem biznék meg, ugyanennyit érnél. És másodszor: nem is praktikus. Mert a férjek az ilyesmiért meg szoktak haragudni az ismerőseikre és ön nem kívánhatja, hogy férje nemsokára egyedül, ismerősök nélkül álljon a világon. — T. (Ungvár.) Jambor sajtóhiba; nem érdemes kifigurizni. — M. S. Nálunkra nem vált be. A levelezésről már elvi okokból sem lehet szó. Mászt kérünk. — B. I. A rajz még gyöngécse. — J. E. Nagyon sajnáljuk, hogy nem nyerte meg az ön tevékenységét, de hát nem segíthetünk a dologon. Nem kérdezhetjük meg előre az olvasókat, hogy mit adjunk ki és mit ne adjunk ki? Sokféle az ízlés, kinak a pap tetszik, kinak (és ez utóbbiak többen vannak) a papné. — Önnek nem tetszik a papné — mit csináljunk? Önnek is, csak azt tanácsolhatjuk, amit hasonló esetben mindenkinak tanácsolni szoktunk: ne olvassa. — Káviárt. Annyi jó éleclap jelenik meg nálunk, hogy ön igazán nincsen ráutalva arra, hogy éppen a miénkét olvassa.

A „Káviár” Mihályvárosi Románia területén: „Polis” könyv- és lektorizáció vállalat Cholovavár. Telefon 366. — Jugoszlávia területén: „Kuri” zeneműkiadó, könyv- és lektorizáció vállalat. Subotica-Szabadka. Telefon 5-14. sz.

Uzina de tip. Erdélyi Hírlap nyomdájában
Cenzor: Dr. R. MAGER